

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci žalobkyne: **E. J.**, bytom Š., P., zastúpenej JUDr. D., advokátkou so sídlom Železničná 90/12, P., proti žalovanému: **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny** Bratislava, pracovisko Žilina, J.M.Hurbana č.16, Žilina, **o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia číslo AZ/2011/00559-03 z 08.marca 2011**, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 18.októbra 2011, č.k. 13S/61/2011-33, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 18.októbra 2011, č.k. 13S/61/2011-33, **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu a žalobkyni nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou domáhala zrušenia rozhodnutia z 08.marca 2011, ktorým žalovaný zamietol jej odvolanie a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Považskej Bystrici (ďalej len „úrad“) číslo B/2005/02252/007-OdPvHN z 09.decembra 2010. Uvedeným rozhodnutím

úrad zastavil konanie, začaté 08.júla 2009, vo veci vrátenia dávky v hmotnej núdzi (ďalej len „dávka“) a príspevkov k nej za obdobie od decembra 2003 do marca 2007 vo výške 3 602,87 €. Krajský súd z administratívnych spisov žalovaného zistil, že žalobkyni bola rozhodnutím úradu č. 2005/02252/012-OdPvHN z 01.júna 2007 uložená povinnosť vrátiť dávku a príspevok za obdobie od decembra 2003 do marca 2007 vo výške 3 602,87 € z dôvodu, že počas poberania dávky a príspevku si kúpila osobné motorové vozidlo ŠKODA Fabia, rok výroby 2003, v hodnote 410 000 Sk. Žalobkyňa toto rozhodnutie úradu nenapadla odvolaním a pohľadávku v celom rozsahu uhradila dňa 19.júla 2007. Ďalej zistil, že Okresný súd P. rozsudkom zo 07.apríla 2008, sp.zn. 5C/17/2008, určil, že vlastníkom predmetného vozidla je M.A. Následnú žalobu žalobkyne proti úradu o zaplatenie 3.602,87 € Okresný súd P. zamietol rozsudkom z 02.novembra 2009, sp.zn.7C/101/2009; tento rozsudok Krajský súd Trenčín v odvolacom konaní uznesením sp.zn.19Co/15P2010 z 28.januára 2010 zrušil, konanie zastavil a rozhodol o postúpení veci na ďalšie konanie úradu. Úrad v správnom konaní si zabezpečil správu Okresného dopravného inšpektorátu P. z 22.mája 2010, podľa ktorého žalobkyňa je od 22.decembra 2003 vedená v technickom preukaze ako držiteľka a vlastníčka predmetného motorového vozidla a mal za preukázané, že oproti stavu, ktorý tu existoval v čase vydania rozhodnutia úradu z 01.júna 2007 sa skutkový stav nezmenil.

Krajský súd mal za preukázané, že rozhodnutím úradu z 01.06.2007 bola žalobkyni právoplatne uložená povinnosť vrátiť neprávom vyplatené dávky, pričom žalobkyňa nevyužila možnosť podať odvolanie proti tomuto rozhodnutiu a v prípadnom odvolacom správnom konaní namietat, že nie je vlastníčkou predmetného osobného motorového vozidla a že z toho dôvodu nebola povinná plniť oznamovaciu povinnosť podľa § 29 ods.1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi č.599/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), ktorou námietkou by sa žalovaný zaoberal v odvolacom konaní. Z hľadiska uplatneného nároku žalobkyne na zaplatenie už vrátených dávok a príspevkov k dávke v hmotnej núdzi krajský súd posúdil skutkový stav ako nezmenený oproti stavu v čase vydania rozhodnutia z 01.06.2007, keď na tento záver nemal vplyv ani rozsudok Okresného súdu P. o určení vlastníctva predmetného osobného motorového vozidla. Krajský súd poukázal na ustanovenie § 30 ods.1 písm. i) zákona č.71/1967 Zb. (Správny poriadok). Dospel k záveru, žalovaný ako aj správny orgán prvého stupňa z vykonaného dokazovania vyvodili správny právny záver a že žalovaný rozhodol v súlade so zákonom.

Rozsudok krajského súdu napadla žalobkyňa odvolaním, podaným telefaxom dňa 28.novembra 2011 a doplneným v súlade s § 42 ods.1 O.s.p. jeho originálom, podaným na poštovú prepravu dňa 01.12.2011. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietla, že od počiatku sa bránila tým, že auto nie je jej vlastníctvom. Toto svoje tvrdenie mohla preukázať až na základe rozsudku okresného súdu o určení vlastníctva sp.zn. 5C 17/2008 a na jeho základe úrad ihneď vyzvala na vrátenie dávky a príspevkov k nej. Vzali jej niečo, čo je patrí a na druhej strane sa v dôsledku povinnosti vrátiť dávku a príspevky zadlžila.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu žaloby a v medziach odvolania bez pojednávania v súlade s § 250ja ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného vo veci nároku žalobkyne na dávku v hmotnej núdzi a príspevkov k nej za obdobie od decembra 2003 do marca 2007, uplatneného v roku 2009.

Z administratívneho spisu žalovaného mal aj odvolací súd za preukázané, že navrhovateľke bola rozhodnutím úradu číslo 2005/02252/012-OdPvHN z 01.06.2007 predpísaná povinnosť vrátiť dávku v hmotnej núdzi a príspevky k nej za obdobie od decembra 2003 do marca 2007 v celkovej výške 108 540 Sk (3 602,87 €), z dôvodu nesplnenia si oznamovacej povinnosti podľa § 29 ods.1 zákona, a to konkrétne povinnosti oznámiť, že nadobudla osobné motorové vozidlo.

Keďže žalobkyňa uvedené rozhodnutie úradu nenapadla odvolaním, nadobudlo právoplatnosť dňom 03.07.2007.

Návrhom z roku 2009, ktorý bol úradu postúpený uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 19Co/15/2010 z 28.01.2010, sa žalobkyňa podľa jeho obsahu domáhala toho, aby jej nárok na dávku a príspevky k nej za obdobie od decembra 2007 do marca 2007 bol posúdený znovu a aby jej tieto dávky boli vyplatené na základe novo preukazovanej

skutočnosti, že nie je vlastníčkou osobného motorového vozidla. Tým sa vlastne domáhala zrušenia už právoplatného rozhodnutia z 01.06.2007, ktorým jej bola uložená povinnosť vrátiť dávku a príspevky k nej za obdobie od decembra 2007 do marca 2007, a teda obnovy konania.

Úrad zastavil konanie podľa § 30 ods.1 písm. i) Správneho poriadku, teda z dôvodu, že v tej istej veci sa právoplatne rozhodlo a skutkový stav sa podstatne nezmenil.

Žalovaný v odôvodnení žalobou napadnutého rozhodnutia z 08.03.2011, ktorým potvrdil rozhodnutie úradu z 09.12.2010 o zastavení konania, dôvodil okrem iného aj ustanovením § 25 ods.2 Správneho poriadku.

Podľa § 25 ods.2 zákona sa totiž na konanie vo veci dávky a príspevkov k nej nevzťahujú ustanovenia §§ 60 až 68 zákona o správnom konaní, čo znamená, že právoplatné rozhodnutie o predpísaní povinnosti vrátiť dávku a príspevky k nej nemožno preskúmať ani mimo odvolacieho konania podľa § 65 a nasl. zákona č.71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) a nie je prípustná ani obnova konania podľa § 62 a nasl. Správneho poriadku.

Existencia právoplatného rozhodnutia o povinnosti vrátiť dávku a príspevky k nej je rozhodujúca pre posúdenie neskôr uplatnenej požiadavky žalobkyne z roku 2009, aby jej dávka a príspevky za obdobie od decembra 2003 do marca 2007 v celkovej výške 108 540 Sk (3 602,87 €), boli vyplatené na tom základe, že podľa rozsudku okresného súdu zo 07.04.2008, nie je vlastníčkou osobného motorového vozidla.

Keďže rozhodnutie z 01.06.2007 o povinnosti vrátiť dávku a príspevky v dôsledku nevyužitia možnosti podať proti nemu odvolanie nadobudlo právoplatnosť a zákon o pomoci v hmotnej núdzi neumožňuje toto právoplatné rozhodnutie preskúmať mimo odvolacieho konania a nepripúšťa ani obnovu konania, úrad rozhodol o zastavení konania v súlade s § 30 ods.1 Správneho poriadku, pričom práve vzhľadom na ustanovenia §§ 62 až 68 Správneho poriadku sa správne orgány už nemuseli zaoberať otázkou, či došlo alebo nedošlo k zmene skutkových okolností oproti stavu, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia z 01.06.2007.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd dospel k záveru, že konanie o požiadavke žalobkyne z roku 2009 na priznanie a vyplatenie dávky a príspevkov k nej za obdobie

od decembra 2003 do marca 2007 bolo zastavené v súlade s § 30 ods.1 Správneho poriadku v spojení s § 25 ods.2 zákona o pomoci v hmotnej núdzi. Rozhodnutie žalovaného aj odvolací súd považoval za súladné so zákonom a preto rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 250ja ods.3 veta druhá v spojení s § 219 ods.1 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 224 ods.1 v spojení s § 246c ods.1 a § 250k ods.1 O.s.p. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo žalobkyňa v odvolacom konaní nebola úspešná.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 27.marca 2013

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová